

Even voorstellen...

Mijn naam is Ingrid, ik ben geboren in het jaartal 1957. Ik woon in een heerlijke tussenwoning in Heerhugowaard. Buurvrouw van het gemeentehuis, de bibliotheek en de Middenwaard. Wel de lusten van een prachtig centrum maar niet de lasten van auto's/parkeerproblematiek etc. Wij wonen precies aan de 'goede kant'. Veel groen om ons heen, fijne tuin en....een huiskanarie. Helaas is deze laatste wat slecht uit de 'rui' gekomen dus het zingen is wat minder maar desalniettemin....de opvangkindertjes vinden het geweldig!!

Mijn man is een grote steun in de gastouderopvang. Ik hoef maar 'te kijken' en hij repareert en/of maakt attributen voor mij. Mijn zoon en dochter wonen op zichzelf en zijn inmiddels al papa en mama. Dus.....met 3 prachtige kleinkinderen ben ik tevens een héle trotse oma. Vanaf 2016 ben ik gastouder. De geboorte van mijn oudste kleinzoon is de aanleiding geweest om de opleiding te volgen voor gastouder. Ik heb altijd al een zwak voor kindertjes gehad en de mogelijkheid om op mijn kleinzoon te mogen passen.....daar hoefde ik geen seconde over na te denken. Inmiddels zijn mijn kleinkinderen 2, 4 en 13 jaar. En vang ik nog steeds met plezier meerdere kinderen op van 0 – 4 jaar.

Het leukste aan kinderen vind ik hun onbevooroordeelde onbevangenheid, eerlijkheid, enthousiasme, puurheid, vrolijkheid en levendigheid.

Mijn favoriete kinderliedje is: de duizendpoot is in de sloot gevallen en alle 1000 sokjes zijn vuil.....
Een korte impressie van een opvangdag bij mij: na aankomst even lekker vrij spelen /Samen ontbijten / knutselen / voorlezen / vrij spelen /lunchen / spelactiviteiten / vrij spelen

Dit moet je weten over mij:

Ik ben van nature een vrolijk en flexibel persoon. De verantwoordelijkheid voor de kids neem ik zeer serieus. Ik overleg goed met de ouders, ik ben tenslotte een verlengde van hun opvoeding. Ik vind het leuk mijn persoonlijke invulling aan de opvang te kunnen geven en probeer hierin individuele aandacht voor elk kind centraal te stellen. Ik vind het belangrijk dat de kinderen zich veilig en vertrouwd bij mij voelen. Ik heb kleine pukkies tussen de 2 maanden en 2,5 jaar dus dat vergt af en toe wel wat van mij maar is ook heel dankbaar. Vooral als ze met die armpjes omhoog naar mij toe komen. Dan wil er 1 op schoot...wacht, dat ziet nr. 2...ook op schoot...nr. 3, ook op schoot.....etc.

Toen ik met de gastouderopvang begon wist ik niet wat mij te wachten stond. Ik vroeg mij af of ik al deze verschillende kindjes allemaal op verantwoorde manier op zou kunnen vangen en hen ook nog wat 'mee zou kunnen geven' van mijn eigen waarden en normen. Nu ik het een paar jaar doe ben ik er trots op te constateren dat ik gewoon mag zijn wie ik ben en dat dit ruim voldoende is. Voor mij, voor de ouders en vooral voor de pukkies.

